

Forfatter: Anker, Carsten Tank

Titel: BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1815-01-12?)

Citation: Anker, Carsten Tank: "BREV TIL: Christian Frederik FRA: Anker, Carsten Tank (1815-01-12?)", i *Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17*, CHRISTIANIA, s. 643. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002155169-000-shoot-L0021551690000241.pdf> (tilgået 19. juni 2024)

Anvendt udgave: Christian Frederik og Carsten Anker's Brevveksling 1814 - samt Uddrag af deres Breve fra 1801-13 og fra 1815-17

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

1.

[I Chifre.]

Londond. [?] Januar 1815.

[Vistnok skrevet omtrent 12. Januar.]

Prins Christian ser af ovenstaaende,¹ at jeg ikke kan vente at blive længe i Ro. Jeg skal udhale min Beslutning, saalænge jeg kan hitte paa antagelige Undskyldninger; men disse maa omsider briste, og med en Mand af en saa voldsom Karakter som P.-C. risikerer man, han lægger Beslag paa mine Eiendomme, og saa forvoldes en Konfusion [Forvirring] saavel i alle Dele som i Bestyrelsen, der ikke mere skulde kunne rettes paa. Og lader han dem konfiskere, var det forbi med mig, da var alt det betaget mig, hvormed jeg skulde betale Kreditorer og leve. Jeg har det Haab, at [George] Norman vil skaffe mig fri fra den Forpligtelse, jeg har indgaaet, ikke at forlade Landet, saalænge jeg ikke var kommen til Forening med dem, der har angrebet mig, hvorimod jeg skulde indgaa Kontrakt med ham om alle Produkter paa en 3 eller 4 Aar.

Skulde G. Norman enten erfare eller med Grund befrygte Konfiskation af mine Eiendomme, da er der ikke ringeste TVivl om, at han jo undslaar sig for at opfylde det Haab, han igjentagne Gange har givet mig, og at ingen anden vil træde i hans Sted.

Saadan er min Udsigt, ifald jeg ikke er betænksom og forsigtig.

s. 644P.-C. er violent [heftig], og det var vel muligt, at en Nordmand, som undslog sig fra at gjøre Eden, kunde med Skin af billig Anke angribes, det er: enten heftes eller sendes ud af Landet.

Naar P.-C. siger: „Il faut qu'il se décide“ [Det er nødvendigt, at han nu tager en Bestemmelse], saa er dette vel ogsaa rigtigt og kan soutinere liden Despoti [og viser knn liden Selvraadighed].

Prins Christian ser af disse Omstændigheder, hvordan det staar til med mig. Skal jeg reddes fra den Fare, som synes at true mig, da maa sandelig Pr. Chr. bifalde mit Forslag om at udnævnes til Amtmand i Laurvig. Skulde det ikke blive D. K. H. paa nogen Maade gjørligt at anticipere [paa Forhaand at fremkalde] Kongen af Danmarks Beslutning, saafremt Hs. Maj. kommer sildig tilbage, da maa jeg enten tage Eden, hvis Følger jeg ei formaar at forudse, eller og søge at naturaliseres her og derved udsættes for alle de Chikaner i Velfærdsvei, som svensk Ondskab og fransk Frækhed kan paahitte.

Min Gjæld til K. af D., der før Forordningen af 5. Jan. 1813 var 112 800 Rdr. dansk Courant, og som da blev gjort til 1 Million og 60 000 Rdr. d. C., bliver formodentlig overdraget til Sverige; det vil man vel straks, og da er jeg ruineret uden nogensinde at kunne komme mig mere. Wedel som Finantsminister vil sørge for Resten!

Spørgsmaalet er, om man ikke skulde have Indflydelse nok til at udvirke, at jeg blev sendt ud af Landet, uden at min Ven Vansittart fik Nys derom; thi Ministre handler ofte ensidig.

Imedens jeg skriver dette, faar jeg saadant Brev fra Rehausen. Min Stilling begynder at blive kritisk. Hvilken Ondskab, ja Nederdrægtighed at ville benytte sig af mine Depecher for at skade mig. Det kan man kalde Amnesti!

Jeg kan med Sandhed sige, at jeg ikke har seet denne eller kjendte den. Jeg behøver al min Sindstyrke og Eftertanke for at fatte mig under disse Omstændigheder. Laurvig, Laurvig!

[Ingen Underskrift.]